

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**F. Cornelii Cvrtili Cæsarei Consiliarij et Historiographi
Ordinis Eremitarum S. Avgvstini S. Nicolavs Tolentinvs
alijque aliquot eiusdem Ordinis Beati**

Curtius, Cornelius

Antuerpiæ

13. Mentem adolescentis inquietam componit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37243

templo mater, & in filiolum suum
 carbone atro atriozem tantumque
 non præfocatum offendit; con-
 sternata, ululabili clamore statim
 omnem viciniam suppetiatum eve-
 cat. Tentare omnes aliquid: sed
 frustra omnes. Mater ergo plene
 pietatis, quam in æde conceperat
 omissis aliis ad S. NICOLAVM
 vertit, panisque sacri frustillum
 pueri osculo intrudit. Et ecce, res
 stupenda! vertit quoque clavum
 infantili gutture, & sponte se ejicit.
 Mater, vicinia omnis lætitiã gestu-
 re, & miraculi magnitudinem tota
 urbe divulgare.

Si nondum re labor hic delassa-
 vit, Pegasus conscende mecum,
 ad Eburones in Belgium transvolam.
 Leodii audies rem miram, & nullam
 antè auribus usurpatam. Illic an-
 no 13. LXXXIV. mulieri quædam
 alicui è multis filius erat nequam
 in paucis memorandus; lascivus
 vagus, effrenis, uno verbo, nihil
 Mater sana illi verba multa & cre-
 bra oggerere, sed hoc erat aquam
 acerbam ingerere; verbera addere
 non
 verb
 men
 sti p
 timo
 ludu
 nere
 vie e
 re, e
 & di
 tiam
 pacto
 viam
 pulpi
 Tol
 ne m
 bii Au
 Thom
 circur
 eo im
 cum f
 furo
 tum,
 quant
 esurie
 mensa
 cupid
 tuburo
 po

13.
 Mentem
 adolefcēti
 in quie-
 tam com-
 ponit.

nonnunquam, sed id erat lapidem
 verberare. Neque sermonis blandi-
 mentis, neque pœnarum rigore fle-
 cti poterat, qui jam verecundiæ &
 timoris septa transfiliisset. Ille ergo
 ludum suum ludere, & solenne te-
 nere: cum infami juvenum collu-
 vie esse assiduò, urbis popinas obi-
 re, exire urbem, vagari per pagos,
 & diffuere in omnem vitæ licen-
 tiam. Perplexa mater, & nescia quo
 pacto filium erronem in virtutis
 viam reduceret, meminit è sacro
 pulpito audisse aliquando PANIS
 TOLENTINI vim eximiam in om-
 ne morborum genus. Adit cœno-
 bii Augustiniani Præfectum (is erat
Thomas Gratianus, vir pius juxtà &
 circumspectus) panemque hunc ab
 eo impetrat. Edocta modum, quo
 cum fructu uti possit, filio suo pran-
 suro apparat delicatum pulmen-
 tum, in eoque de sacro pane ali-
 quantum friat. Dum ergo à plateâ
 esuriens redit, & cibum poscit,
 mensa hæc illi proponitur. At ille
 cupidè in cupedia hæc involat,
 tuburcinaturque, & utraque malâ
 E exple-

expletâ avidè vorat. O rem stupendam ! Crederes helleborum propinatum homuncioni, ita purgatum subitò, & oleo tranquillitatis cerebrum illi deinceps stetit. Videres non ultrâ domo profugere, non efferre pedem longius, quam imperaret mater; mores suos componere denique, & modestiæ jam esse ipsum exemplum.

I 4.
Energumenam liberat.

Quæso te, Lector bone, perfringe hic paulisper & obdura, dum audias, quod tacitus præterire non possum. Convenerant puellæ aliquot, & more suo in cubiculo quædam nugabantur. Earum una novennis dum fortè ad capillos, quæ nuper in morbo ei detonsi fuerant, manum admovet, & non satis perterrita nutu excrevisse experitur, indignata, *Capillos istos, ait, malus demones auferat.* Contubernales, quæ aderam, imprudentem pro merito arguerunt, at illa impudens etiam repetens, *Malus demones capillos istos, quanti sunt, auferat.* Hæc asperioribus verbis castigare vesanientem: tum illa furibunda tertium iterare; C